

شکست راهبردی آمریکا در مهار کره شمالی

در زمانی که کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی با شدت هرچه تمامتر در حال تهدید آمریکاست - از جمله تهدید به يك حمله هسته‌ای - مقامات واشنگتن در پی دادن اطمینان خاطر به مردم و متحدانشان هستند.

در زمانی که کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی با شدت هرچه تمامتر در حال تهدید آمریکاست - از جمله تهدید به يك حمله هسته‌ای - مقامات واشنگتن در پی دادن اطمینان خاطر به مردم و متحدانشان هستند. مقامات ایالات متحده می‌گویند کره شمالی فقط توان حملات سایبری یا دیگر تحرکات محدود را دارد. اما چندان دور از ذهن نیست که رهبران پیونگ‌یانگ برای بقای خود دست به هر کاری از جمله کاربرد تسلیحات هسته‌ای بزنند.

باوجود اطمینان بخشی مقامات واشنگتن خطر يك جنگ هسته‌ای با کره شمالی چندان هم ناچیز نیست.

گرچه تهدیدات تکراری پیونگ‌یانگ بیشتر نوعی عرض‌انداز است، اما بحران کنونی به‌طور فزاینده‌ای خطر يك جنگ متعارف و متعاقب آن يك جنگ هسته‌ای را افزایش داده است.

هم‌اکنون واشنگتن باید به تلاش‌های خود برای پرهیز از بروز جنگ در شبه‌جزیره کره ادامه دهد، اما برداشتن گام‌هایی از جمله ارزیابی دوباره طرح‌های جنگی برای کاهش خطرات گسترش يك مناقشه متعارف به جنگ هسته‌ای نیز همزمان از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است.

اگر جنگی در منطقه در بگیرد، ارتش کره شمالی به دلیل نداشتن تجهیزات جنگی پیشرفته و تمرینات، لازم حریف نیروهای متحد آمریکا و کره جنوبی نخواهد بود.

البته اشتباه نکنید سئول از این جنگ آسیب خواهد دید، اما اگر نیروهای آمریکا و کره جنوبی بسرعت با عبور از مرز به سوی همسایه شمالی سرازیر شوند، به شکست محض کره شمالی منجر خواهد شد.

اگر از این منظر به مسأله نگاه کنیم، حلقه رهبران کره شمالی پس از مواجه‌شدن با شکست مجبور به اتخاذ تصمیمی سرنوشت‌ساز خواهند بود تا دچار سرنوشتی وحشتناک مانند رهبران شکست‌خورده‌ای نظیر صدام حسین و معمر قذافی نشوند.

دراین میان يك گزینه می‌تواند فرار کیم و خانواده‌اش و دیگر حاکمان کشور به چین و آغاز زندگی طولانی‌مدت در این کشور باشد؛ چشم‌اندازی که با توجه به نگرانی روبه رشد پکن از رژیم کیم جونگ اون بشدت مبهم خواهد بود، اما گزینه دیگر این است که پیونگ‌یانگ از طریق بازی با تنها برگ برنده‌اش یعنی گسترش جنگ متعارف به جنگ هسته‌ای در پی برقراری آتش بس باشد.

در واقع دانستن این‌که چگونه کیم زرادخانه هسته‌ای‌اش را برای توقف پیشروی نیروهای مشترک آمریکا و کره جنوبی به سمت پیونگ‌یانگ به کار می‌گیرد، غیرممکن است، اما کارآمدی استراتژی کره شمالی فقط منوط به حملات برای نابودی اهدافی نظیر بندری در کره جنوبی یا يك پایگاه هوایی ایالات متحده در ژاپن نخواهد بود. راه‌حل تهدید شهرها برای اعمال فشار نیز همواره مطرح است؛ کیم جونگ اون می‌تواند نیمی از ده‌ها شهر ژاپن یا کره جنوبی را با حملاتش تهدید کند تا آتش بس را بپذیرند.

این استراتژی یعنی برنامه‌ریزی برای استفاده از سلاح هسته‌ای به منظور به بن بست کشاندن دشمن قوی‌تر چندان هم مبالغه‌آمیز نیست. در واقع چنین راهبردی استراتژی ناتو در طول جنگ سرد بود.

حتی اگر نیروهای کره جنوبی و ایالات متحده قصد پیشروی به سمت پیونگ‌یانگ را نداشته باشند و اهداف محدودتری را برگزینند، باز هم گسترش جنگ به يك مناقشه هسته‌ای محتمل است. اینها همه دلایلی است که چرا مدل جنگ متعارف که ایالات متحده در طول دو دهه گذشته در انجام آن تبحر پیدا کرده است در حال حاضر باعث تشدید جنگ خواهد شد.

محور اصلی استراتژی جنگی آمریکا که در جنگ‌های اخیر پالایش و بهتر نیز شده است، مبتنی بر درمانده‌کردن دشمن از طریق از کار انداختن سلسله اعصاب مرکزی حکومت، عاجزکردن دشمن در فهم این‌که چه اتفاقی در صحنه جنگ در حال رخ دادن است، تاثیر بر تصمیم‌گیری‌ها و کنترل نیروهایش است.

در جنگ علیه صربستان، لیبی و دو جنگ اول و دوم عراق هدف‌های کلیدی نه تانک‌ها، کشتی‌ها یا هواپیماهای دشمن، بلکه پناهگاه‌های رهبران این کشورها، سایت‌های فرماندهی نظامی و راه‌های ارتباطی بود. تا این لحظه این شیوه جدید جنگ فوق‌العاده کارآمد بوده است، اما اگر این روش در برابر دشمنی که سلاح هسته‌ای دارد به کار رود می‌تواند باعث وادارکردن دشمن به گسترش جنگ شود.

جلوگیری از تشدید جنگ نیازمند قانع‌شدن رهبران کره شمالی است که بقای آنها به خطر نخواهد افتاد و از این رو حملات برای انزوا یا کورکردن تمامی ارکان رژیم می‌تواند نتیجه عکس داشته باشد. زمانی که حملات به پناهگاه‌های رهبران و قطع راه‌های ارتباطی آغاز شود، رژیم کیم نمی‌تواند دریابد که اهداف نیروهای مشترک حداقلی یا حداکثری است و این انگیزه خوبی به آنها می‌دهد که برای توقف فوری حملات آمریکا تسلیحات هسته‌ای را به کار بندند.

اکنون پرسش اینجاست که چه می‌توان انجام داد؟

اول: واشنگتن و سئول باید تلاش‌ها به منظور جلوگیری از بروز جنگ در بحران اخیر را ادامه دهند. ایالات متحده همان‌طور که انتظار می‌رود، در حال تقویت نیروهایش در منطقه و نیروهای مشترک آمریکا و کره جنوبی نیز در حال زیر نظر گرفتن خطوط قرمزی هستند که می‌تواند جرقه یک حمله متعارف پیشگیرانه را بزند، اما این واقعیت که جنگ با کره شمالی احتمالاً به معنای جنگ اتمی خواهد بود باید محدودیت‌های یک حمله پیشگیرانه را مد نظر قرار داده و بدرستی سنجیده شود. پیشدستی در حمله به معنای جنگ و جنگ نیز به معنای جنگ هسته‌ای است.

دوم: چین در گذشته چندان تمایلی به برگزاری گفت‌وگو میان مقامات رسمی‌اش و ایالات متحده بر سر تسهیل روند سرنگونی متحدش نداشته است، اما دورنمای یک جنگ هسته‌ای در کشور همسایه می‌تواند آنها را وادار به برداشتن گام‌های مستقیم بیشتری، از جمله آماده‌سازی یک برنامه فرار برای کیم جونگ اون و خانواده‌اش کند.

اما به طور اجمال بن‌بست استراتژیکی که واشنگتن اکنون با آن مواجه است بسیار فراتر از معضل کره شمالی است: آمریکا چگونه می‌تواند شبکه جهانی متحدانش را در زمانی که تسلیحات هسته‌ای به دشمنان این اجازه را می‌دهد که قدرت نظامی برتر آمریکا را بی‌اثر کنند، اداره کند. مقامات آمریکا همواره سعی داشته‌اند از توان هسته‌ای‌شان در به بن‌بست کشیدن دشمنان قدرتمند استفاده کنند، اما اکنون ورق برگشته است. هولناکی بن‌بست کنونی در حال آشکارشدن است و تشدید جنگ متعارف به جنگ هسته‌ای برای بازدارندگی نیروی مهاجم می‌تواند جدی‌ترین مشکل استراتژیک رویاروی آمریکا در دهه‌های آینده باشد.

مترجم: ایرج جودت

منبع: فارین افروز